

آموزش‌های غیرفنی

اهمیت عایق کاری

در تأسیسات گرمایی برای کم کردن اتلاف گرمایی، سطوح مختلف ساختمان، لوله‌ها، کانال‌ها، مخازن و برای جلوگیری از رطوبت و صدا، از مواد و مصالحی به نام عایق (گرمابند) استفاده می‌شود. جلوگیری از اتلاف انرژی گرمایی از یک طرف موجب صرفه در انرژی و پول می‌شود و از طرف دیگر زمینه‌های ایمنی و آسایش را فراهم می‌سازد. یکی از ساده‌ترین و مقررین به صرفه‌ترین روش‌های افزایش بازدهی، عایق کاری سطوح گرم تأسیسات است. مدت زمان بازگشت سرمایه عایق کاری کمتر از یکسال است.

جدول ۲-۲- تأثیر عایق کاری لوله در صرفه‌جویی انرژی

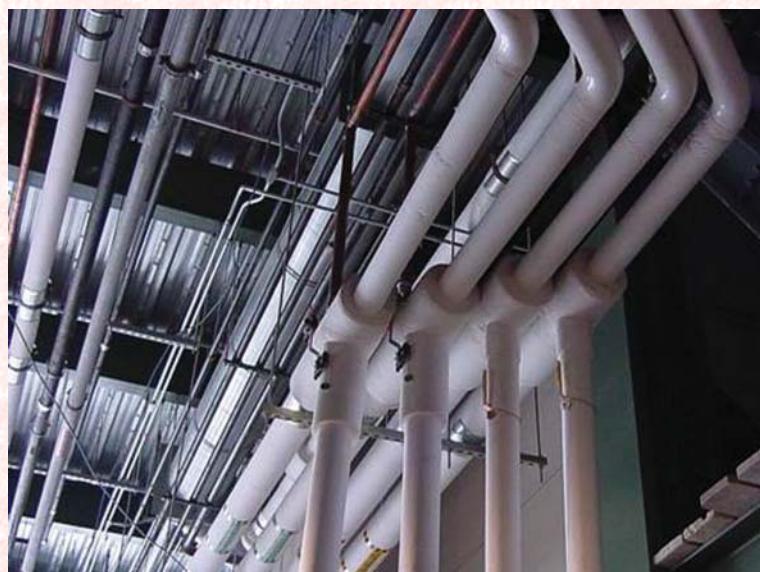
اتلاف گرما از لوله‌ها	
نام شرکت : کارخانه نمونه	تاریخ :
محل : شهرک صنعتی	مسئول : مدیر انرژی
قطر لوله (NPS) : ۲	طول لوله : ۲۰ متر
دمای لوله : ۱۲۱ درجه سانتی گراد	ساعت استفاده در سال : ۲۸۸ ساعت
نوع عایق پیشنهادی : پلی اورتان	ضخامت عایق پیشنهادی : ۳۴ میلی‌متر
بدون عایق	دارای عایق
اتلاف گرما به ازای یک متر لوله : ۲۹۰ Wh/m.h	اتلاف گرما به ازای یک متر لوله :
– اتلاف گرما در ساعت در یک متر × طول = اتلاف گرما	۳۵ Wh/m.h
۲۹۰ × ۲۰	۳۵ × ۲۰
۵۸۰ Wh/h	۷۰ Wh/h
اتلاف سالانه گرما = اتلاف گرما در ساعت × ساعت استفاده در سال	اتلاف گرما در ساعت × ساعت استفاده در سال
۵۸۰ × ۲۸۸	۷۰ × ۲۸۸
۱۶۷۰۴۰۰ Wh/yr (۱)	۱۶۰۰۰ Wh/yr (۲)
کاهش اتلاف گرما در اثر عایق کاری :	
کاهش اتلاف گرما = اتلاف گرمایی در حالت دارای عایق – اتلاف گرمایی در حالت بدون عایق	
= ۱۶۷۰۴۰۰ - ۲۰۱۶۰۰	
۱۴۶۸۸۰۰ Wh/yr	وات ساعت در سال
۱۴۶۸۸۰۰ Wh/yr × ۲/۶ KJ/Wh	و یا
۵۲۸۷۶۸۰ KJ/yr	کیلوژول در سال
اینک با اعمال قیمت واحد انرژی می‌توان میزان صرفه‌جویی مالی را به ازای واحد انرژی محاسبه نمود. باید توجه داشت که واحدها با یکدیگر همخوانی داشته باشند.	

جدول ۲-۲ نشان می‌دهد که با عایق کردن ۲۰ متر لوله "۲ دریک سال، به اندازه ۵۲۸۷۶۸۰۰ کیلوژول در سال در انرژی صرفه جویی شده است.
از طرف دیگر این انرژی، معادل 100×5 است که می‌تواند گرمای لازم را برای یک سوئیت ۴۰ مترمربعی تأمین نماید.

اگر محاسبات فوق الذکر را برای یک متر لوله "۴ با ۷۶ میلی‌متر عایق الیاف معدنی منظور کنیم به 430 می‌رسیم ، یعنی یک متر از این لوله حدود ۴ پره رادیاتور فولادی 200×500 گرمای هدر می‌دهد همین محاسبات اگر برای لوله "۶ با شرایط برابر منظور شود، به 570 می‌رسیم ، که معادل قدرت گرمایی ۵ پره رادیاتور است.

اگر در یک کارخانه ۱۰۰۰ متر لوله "۴ عایق کاری شود 430000 کیلوکالری در ساعت صرفه جویی انرژی گرمایی خواهیم داشت که این انرژی می‌تواند گرمای لازم را برای گرم کردن یک ساختمان با زیربنای حدود ۴۰۰۰ مترمربع تأمین نماید. که اهمیت عایق کاری را نشان می‌دهد.
لازم به یادآوری است که دمای سطح لوله در سیستم حرارت مرکزی با آب گرم حدود 80°C است که با دمای سطح لوله آزمایش شده متفاوت است و بدینهی است اتفاق انرژی در سیستم حرارت مرکزی با دمای 80°C از آنچه در مثال های قبلی به دست آمده است، کمتر است.

مطابق جدول ۲-۳ دربرآورده که برای یک مخزن، با دمای سیال ۵ درجه سانتی گراد، صورت گرفته است، به ازای هر مترمربع سطح مخزن 528 kJ/m^2 در سال اتفاق انرژی حاصل شده که معادل 390 W است و معادل گرمادهی ۳ پره رادیاتور 500×200 است.

شکل ۲-۳-۵ - عایق کاری (گرمابندی) لوله ها

جدول ۲-۳- تأثیر عایق کاری مخزن در صرفه جویی انرژی

اتلاف گرمایی از لوله‌ها، منابع و مخازن	
نام شرکت : کارخانه نمونه	تاریخ :
محل : شهرک صنعتی	مسئول : مدیر انرژی
نوع تأسیسات : تانک نگهدارنده شماره ۲	ساعت استفاده در سال ۸۴۰۰ ساعت
مساحت سطح : ۲۵ مترمربع	نوع عایق پیشنهادی الیاف معدنی
درجة گرمایی سیال : ۶۵ درجه سانتی گراد	ضخامت عایق پیشنهادی : ۲۵ میلی متر
بدون عایق	دارای عایق
اتلاف گرمایی به ازای سطح لوله ۵۰.۴/۷ Wh/m ^۲ .h	۱۱۵ Wh/m ^۲ .h
اتلاف گرمایی در ساعت = اتلاف گرمایی در واحد سطح × مساحت ۵۰.۴/۷×۲۵	۱۱۵×۲۵
۱۲۶۱۷/۵ Wh/h	۲۸۷۵ Wh/h
اتلاف سالانه گرمایی = اتلاف گرمایی در ساعت × ساعت استفاده در سال ۱۲۶۱۷/۵×۸۴۰۰	۲۸۷۵×۸۴۰۰
۱۰۵۹۸۷۰۰۰ Wh/yr (۱)	۲۱۱۵۰۰۰ Wh/yr (۲)
کاهش اتلاف گرمایی در اثر عایق کاری :	
کاهش اتلاف گرمایی = اتلاف گرمایی در حالت دارای عایق - اتلاف گرمایی در حالت بدون عایق	
= ۱۰۵۹۸۷۰۰۰ - ۲۱۱۵۰۰۰	
= ۸۱۸۳۷۰۰۰ Wh/yr	
یا = ۸۱۸۳۷۰۰۰ Wh/yr × ۳/۶ KJ/Wh	
= ۲۹۴۶۱۳۲۰۰ KJ/yr	
اینک با اعمال قیمت واحد انرژی می‌توان میزان صرفه جویی مالی را به ازای واحد انرژی محاسبه نمود. باید توجه داشت که واحدها با یکدیگر همخوانی داشته باشند.	

شکل ۲-۳۶ - جزئیات عایق کاری لوله

حضرت محمد (ص):

عَزْتُ مُؤْمِنَنِ بِنِيَازِيْ او از مردم است و آزادگی و عزّت در قناعت نهفته است.

فصل سوم

نصب وسایل توزیع کننده حرارت

پس از پایان این فصل، از هنرجو انتظار می‌رود:

- ۱- رادیاتور و مراحل نصب آن را توضیح دهد.
- ۲- با توجه به دستور کار و نقشه، رادیاتور را نصب نماید.
- ۳- یونیت هیتر و مراحل نصب آن را شرح دهد.
- ۴- با توجه به دستور کار و نقشه، یونیت هیتر را نصب نماید.
- ۵- فن کویل و مراحل نصب آن را توضیح دهد.
- ۶- فن کویل را با توجه به نقشه و دستور کار نصب نماید.

۳- نصب وسایل توزیع کننده حرارت

یا در کنار درهای خروجی نصب گردند. به این ترتیب با صعود هوای گرم از رادیاتور، هوای سرد نفوذی نیز با آن بالا می‌رود و محلهای تزدیک پنجره هم به خوبی گرم خواهد ماند. ولی اگر بر روی دیوار داخلی، دور از پنجره قرار داده شود، هوای گرمی که از رادیاتور صعود می‌نماید در تزدیکی پنجره، پس از سردشدن نزول می‌کند و با هوای سرد نفوذی مخلوط می‌شود و سپس از قسمت پایین به طرف رادیاتور حرکت می‌نماید؛ در نتیجه همیشه هوای سردی را در قسمت کف احساس خواهیم کرد.

۱-۳-۱- خم اُتکا: از این نوع خم در اتصال رادیاتورهای با اتصال یک طرفه به لوله اصلی استفاده می‌شود. خم‌های علمک رادیاتور، معمولاً با زاویه «۳۰» تا «۴۵» درجه اعمال می‌شود.

۱-۳- رادیاتور

رادیاتورها از نظر جنس سه نوع اند:

- ۱- رادیاتور چدنی
- ۲- رادیاتور فولادی
- ۳- رادیاتور آلومینیمی

تنه اصلی هر سه نوع از اتصال پره‌های فلزی به یکدیگر تشکیل شده است که با عبور آب گرم از داخل پره‌ها، سطوح خارجی رادیاتور گرم می‌شود و در اثر روش طبیعی (کنوکسیون) و تشعشع، گرم را به محیط انتقال می‌دهد. با کم و زیاد کردن پره‌ها، می‌توان میزان حرارت دهی رادیاتور را تغییر داد.

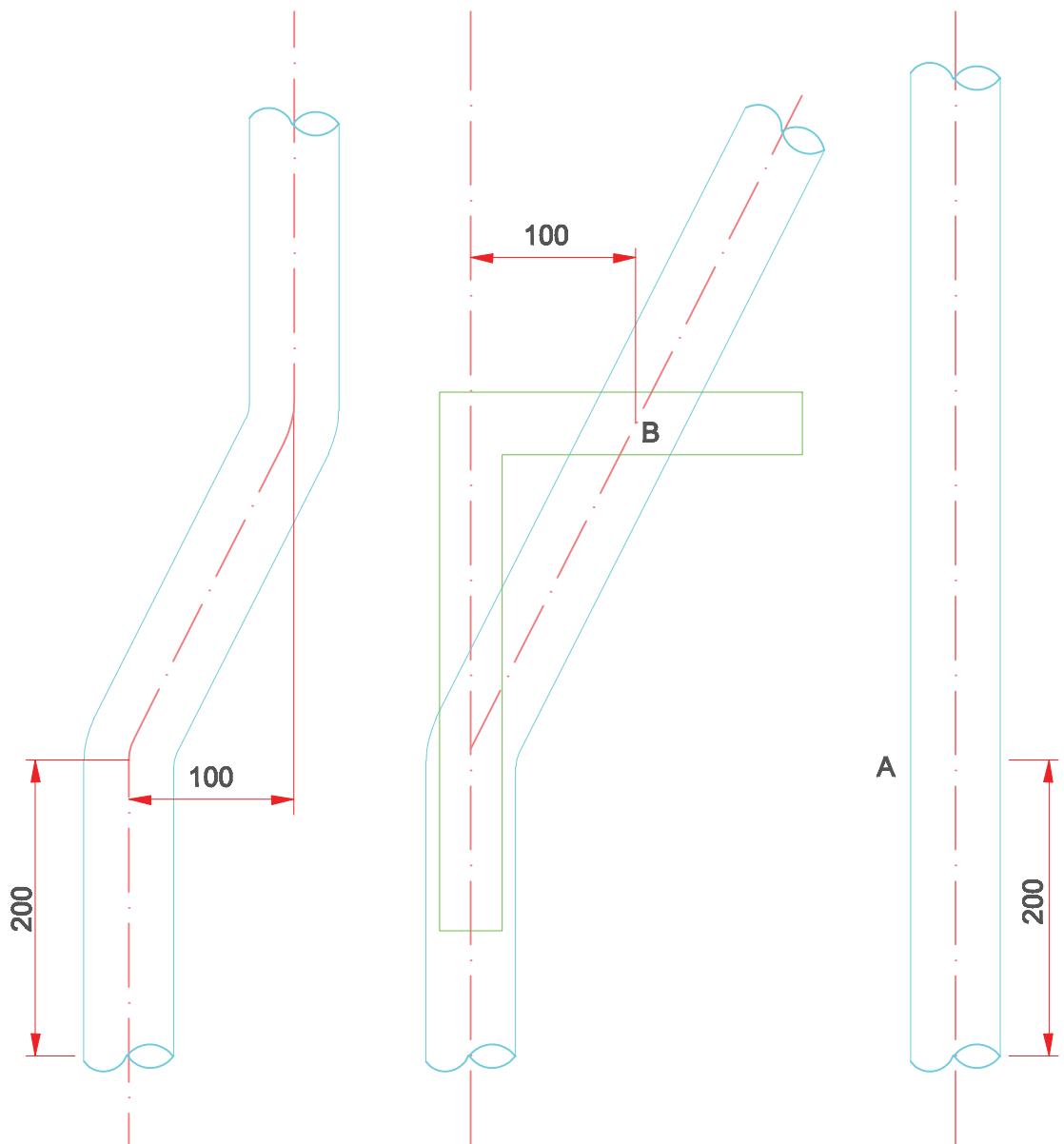
۱-۳- نصب رادیاتورها: به طور کلی برای اینکه عمل گردش هوا در اتاق بهتر صورت گیرد و تمامی قسمت‌ها گرم بمانند، باید رادیاتورها بر روی دیوار خارجی در زیر پنجره‌ها و

روش کار

- ۱- از ابتدای لوله، «۲۰۰» میلی متر جدا و علامت گذاری می کنیم. این نقطه (A) مرکز خم اول است.
- ۲- لوله را از این نقطه گرم و مطابق شکل ۳-۱ خم می کنیم.

۳-۱-۳- دستور کار شماره ۱- ساخت خم اُتکا

- وسایل مورد نیاز : ۱- لوله فولادی سیاه ($\frac{1}{2}$) ۲- لوله خم کن ۳- متر ۴- گونیا ۵- سوزن خط کش یا صابون خط کشی ۶- دستگاه جوش اکسی استیلن

شکل ۱-۳- روش انجام خم اُتکا

- ۵- درپوش و بوشن لوله رفت و لوله برگشت را باز کنید.
- ۶- زانوقفلی را با استفاده از مواد آب بندی به لوله برگشت رادیاتور بیندید و پس از آن رادیاتور را تزدیک زانو قفلی ببرید و مهره ماسوره را با دست سفت کنید. به این ترتیب اتصال رادیاتور به لوله برگشت صورت می‌گیرد (درصورتی که سرلوله برگشت پایین تر از حد مجاز باشد، برای اتصال از رو پیچ توضیح استفاده کنید ولی اگر سر لوله برگشت بالاتر از حد مجاز باشد، باید لوله را ببرید و مجدداً سر لوله را حدیده کنید).
- ۷- شیر رادیاتور را موقتاً به ماسوره رادیاتور بیندید و ارتفاع آن را تا سر لوله رفت با مترا اندازه گیری کنید.
- تذکر ۱: اگر رادیاتور یک طرفه باشد، هنگام نصب لوله رفت آب گرم (ردیف ۹) باید از خم اتکا (دو خم) مطابق دستور کار شماره ۱ استفاده کنید.
- ۸- با توجه به اندازه گیری بالا، لوله $\frac{1}{3}$ " را ببرید و دو طرف آن را برقو و حدیده کنید.

۹- شیر رادیاتور را به یک طرف لوله مذکور بیندید. سپس طرف دیگر آن را به بوشن لوله رفت آب گرم اتصال دهید (با سفت کردن دندوهای آخر دقت نمایید که مرکز شیر با مرکز بوشن بالای رادیاتور مقابله هم قرار گیرند پس از آن مهره شیر رفت را سفت کنید؛ به این ترتیب اتصال لوله رفت آب گرم به رادیاتور نیز انجام می‌گیرد).

- ۱۰- اکنون محل نصب بست رادیاتور را بر روی دیوار علامت گذاری کنید (محل نصب بست در رادیاتورهای دو طرفه^۱ در وسط و در رادیاتور یک طرفه^۲ در آخر رادیاتور قرار می‌گیرد).
- ۱۱- مهره‌های رفت و برگشت را از شیر و زانوقفلی باز کرده، رادیاتور را جابه جا کنید:

- ۱۲- متنہ الماسه شماره «۶-۷ mm^۳» را به سه نظام ماشین مته (دریل) بیندید و با احتیاط دوشاخه آن را به پریز برق وصل کنید. محل‌های علامت گذاری شده را سوراخ کنید و

۳- با حرکت دادن گونیا در امتداد محور لوله به نقطه‌ای می‌رسیم که فاصله ضلع افقی گونیا تا محور لوله زاویدار، «۱۰°» سانتی‌متر شود. این نقطه (B) مرکز خم دوم خواهد بود که باید علامت گذاری شود.

۴- لوله را از نقطه (B) در جهت خلاف خم اول و با زاویه خم اول، گرم و خم می‌کنیم.

- ۵- دستور کار شماره ۲- نصب رادیاتور وسایل و تجهیزات مورد نیاز: ۱- رادیاتور-۲-شیر رادیاتور-۳- زانوقفلی-۴- شیرهواگیری ۵- بست رادیاتور ۶- انواع وصاله‌های دنده‌ای $\frac{1}{2}$ ، ماسوره تبدیل رادیاتور ۷- مغزی چپ گرد و راست گرد-۸- نوار تفلن-۹- خمیر و کتف. ابزار مورد نیاز: ۱- گیره صحرایی-۲- دستگاه حدیده لوله $\frac{1}{2}$ "-۳- آچار شلاقی-۴- آچار فرانسه ۵- چکش ۶- قلم ۷- پیچ گوشتی ۸- ماشین مته (دریل)-۹- متنہ الماسه ۱۰- تراز ۱۱- آچار مخصوص رادیاتور-۱۲- آچار آلن ۱۳- لوله بُر- کمان ارَه-۱۴- برقو-۱۵- متر.

مراحل اجرای کار

۱- رادیاتور را با احتیاط به محل نصب حمل و از کارتنه خارج نمایید؛ (در جایه جایی و نصب رادیاتور توجه کنید که دیوارها، کف محل نصب و نیز خود رادیاتور آسیب نبیند).

۲- اگر رادیاتور آلومینیمی باشد، ماسوره تبدیل‌های رفت، برگشت، هواگیری و درپوش آن را همراه با واشر مربوط به آن با آچار فرانسه محکم کنید (دقت نمایید که ماسوره‌های مصرفي «۲» عدد چپ گرد و «۲» عدد راست گرد باشد).

۳- رادیاتور را در محل نصب قرار دهید و به فاصله آن از لوله‌ها و فاصله لوله‌های رفت و برگشت از یکدیگر توجه کنید (شکل ۲-۳).

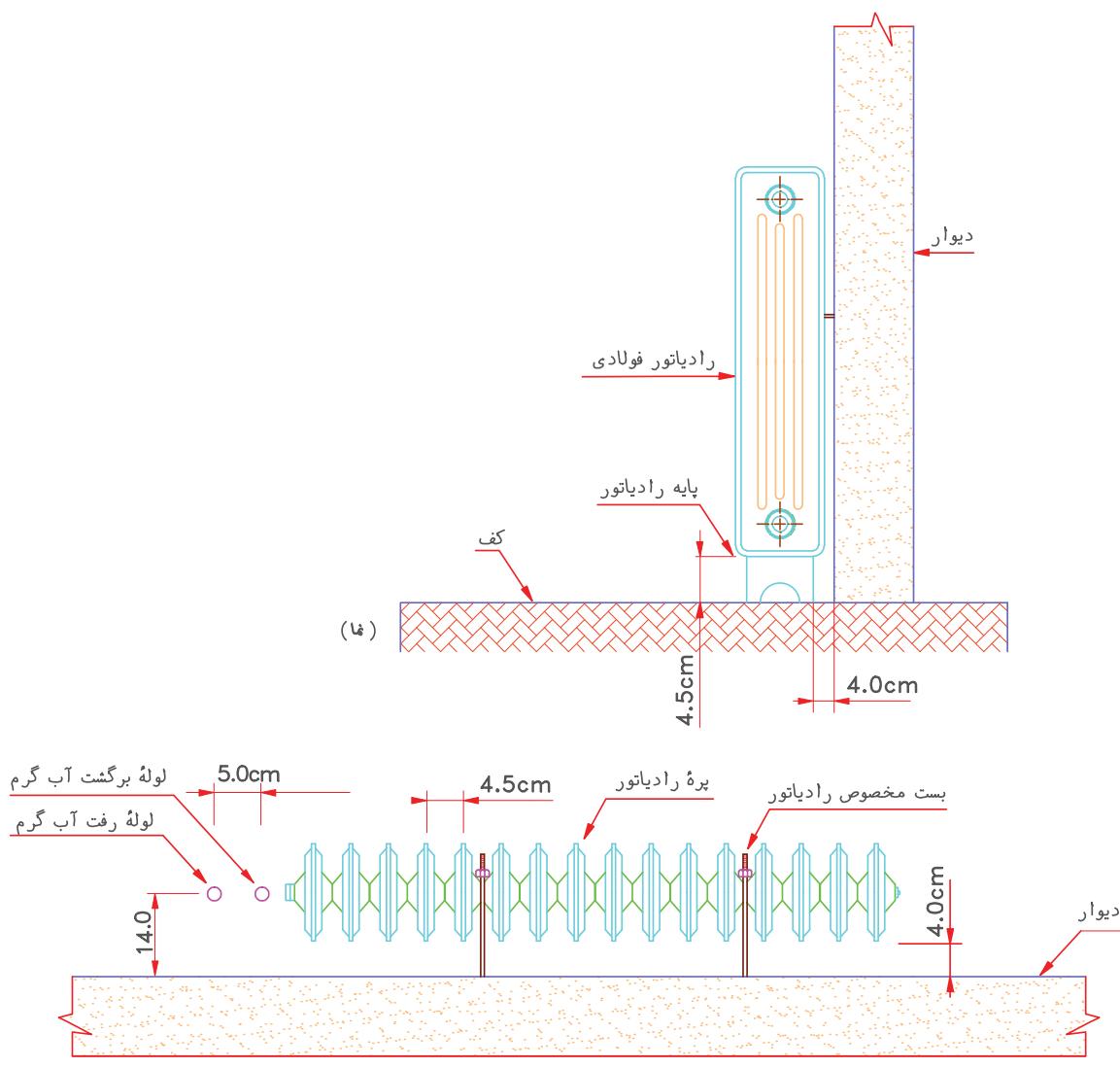
۴- ماسوره زانو قفلی رادیاتور را به بوشن پایین رادیاتور و ماسوره شیر رادیاتور را به بوشن بالای رادیاتور (با استفاده از نوار تفلن) بیندید.

۱- لوله رفت و لوله برگشت در دو طرف رادیاتور است.

۲- لوله رفت و لوله برگشت در یک طرف رادیاتور است.

۳- متنہ الماسه با توجه به نوع بست و پیچ مناسب.

- خود بینید.
- ۱۷- شیر فلکه رفت و برگشت موتورخانه را باز کنید تا رادیاتور از آب پرسود. پرشدن رادیاتور را از طریق باز کردن شیر هوایگری کنترل کنید.
- ۱۸- محل اتصالات را از نظر نشت بررسی کنید و در صورت وجود نشت، با سفت کردن اتصالات آنها را نشت گیری کنید.
- تذکر ۲ :** رادیاتورهای آلومینیمی را بهتر است روی دیوار و به فاصله «۱۰» سانتی متری از کف نصب کنید؛ در چنین مواردی معمولاً در زمان اجرای لوله کشی ساختمان، لوله رفت و برگشت را بر روی دیوار و با فاصله مناسب تعییه می نمایند.
- ۱۹- پلاک پلاستیکی را با ضربات آرام چکش در سوراخ های ایجاد شده قرار دهید و بست را به وسیله پیچ چوب در محل خود محکم کنید.
- ۲۰- اگر رادیاتور آلومینیمی باشد، آن را بر روی بست قرار دهید و مهره های رفت و برگشت را محکم نمایید.
- ۲۱- اگر رادیاتور فولادی باشد، زبانه های بست را با باز کردن مهره بیرون آورید.
- ۲۲- رادیاتور را در جای خود قرار دهید و تراز نمایید. سپس مهره های رفت و برگشت را محکم کنید. پس از آن زبانه بست را در جای خود قرار دهید و مهره آن را سفت کنید.
- ۲۳- شیر هوایگری را (با استفاده از نوار تفلون) در جای

شکل ۲-۳- جزئیات نصب رادیاتور فولادی

با نبشی یا قوطی پروفیل و میل گرد نمایید.

۲- پس از استقرار و نصب یونیت هیتر به سقف یا به دیوار (به شکل کاملاً ترازو شاقول و اطمینان از محکم بودن دستگاه) از محل انشعاب لوله های رفت و برگشت با توجه به اندازه لوله یونیت هیتر، اندازه های لازم را یادداشت نمایید.

۳- پس از برش و برقو نمودن لوله ها آنها را دندن کنید.

سپس با فیتینگ های دندن ای مورد نیاز و شیرآلات (طبق نقشه جزئیات- دیتاایل- شکل ۳-۲) وصل نمودن لوله ها را به شکل منظم و هم ترازو، به یونیت هیتر آغاز نمایید. پس از آن یک عدد شیر هوایگری خودکار بالای سه راهی لوله رفت نصب کنید.

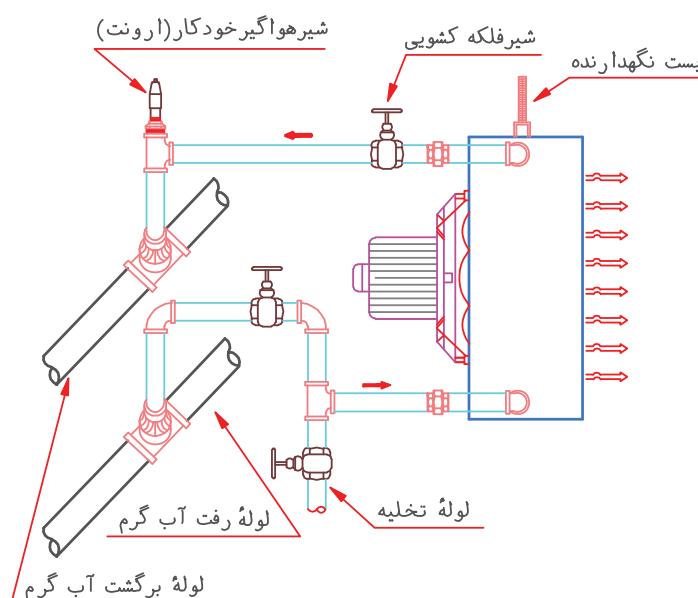
۴- شیر فلکه لوله های رفت و برگشت موتورخانه را باز کنید تا سیستم از آب پرسود. مسیر لوله کشی و اتصالات نصب شده قبل از شیر فلکه های یونیت هیتر را کنترل کنید. در صورت آب بندی بودن، شیر فلکه های یونیت هیتر را باز نمایید (ضمن مطمئن شدن از آب بندی لوله و اتصالات کار شده، به درستی کار شیر هوایگری خودکار توجه نمایید و اطمینان پیدا کنید که تخلیه هوا صورت می گیرد).

۲-۳- دستور کار شماره ۳ - نصب یونیت هیتر
تجهیزات مورد نیاز : ۱- یونیت هیتر ۲- لوله سیاه ۳- شیر فلکه و وصاله های دندن ای ۴- ارونت (ایرون) ۵- خمیر کنف ۶- نوار تفلن ۷- لوله فولادی برق ۸- سیم افشار ۹- کلید قطع و وصل ۱۰- بست لوله فولادی ۱۱- ترمومتر ۱۲- نوار چسب ۱۳- ترمینال.

ابزار آلات مورد نیاز : ۱- دستگاه جوش برق با تجهیزات کامل ۲- دستگاه حدبده ۲" ۳- آچار لوله گیر ۴- آچار فرانسه ۵- گیره لوله ۶- قلم و چکش ۷- گونیا ۸- ترازو ۹- شاقول ۱۰- آچار رینگی یا دوسرتخت ۱۱- پیچ گوشتی ۱۲- فازمتر ۱۳- آوومتر ۱۴- انبردست ۱۵- سیم لخت کن ۱۶- لوله بزرگ ۱۷- کمان اره ۱۸- برقو ۱۹- ماشین مته (دریل) ۲۰- مته الماسه و فولادی ۲۱- متر.

مراحل اجرای کار

۱- یونیت هیتر را با احتیاط به محل نصب حمل کنید، با توجه به اینکه یونیت هیتر از نوع دیواری یا سقفی باشد، اقدام به ساخت شاسی

شکل ۳-۳- لوله کشی یونیت هیتر

باشد. ابتدا روپوش را از بدنه جدا می کنند و بدنه دستگاه را با توجه به وضع لوله کشی در محل خود قرار می دهند و عملیات لوله کشی را اجرا می کنند. پست دستگاه از دیوار مجاور نباید باشد و موقع کار و گردش هوارسان، تکان نخورد و بدون لرزش

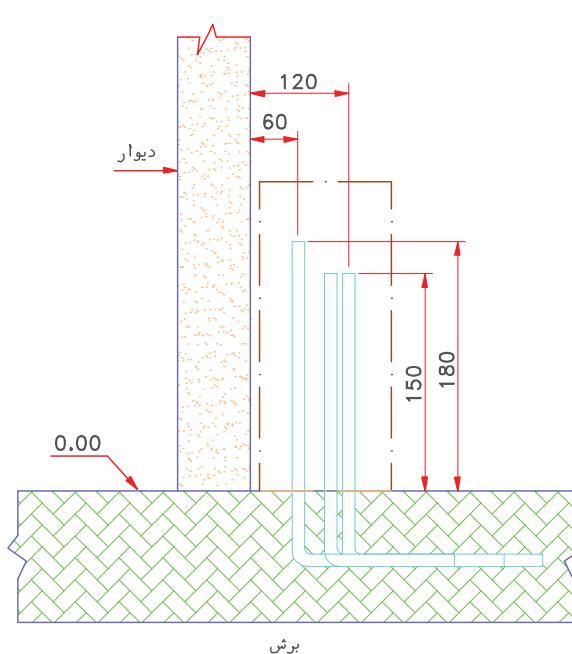
۳-۳- نصب فن کویل

فن کویل باید به نحوی به دیوار بسته شود که لقی نداشته باشد و موقع کار و گردش هوارسان، تکان نخورد و بدون لرزش

کنف ۱۶- مته الماسه
 ابزارهای مورد نیاز : ۱- آچار لوله گیر ۲- آچار شلاقی
 ۳- آچار فرانسه ۴- دستگاه کامل جوش اکسی استیلن ۵- دستگاه
 پرج کن لوله مسی ۶- متر ۷- لوله بُر و برقو مسی ۸- مانشین مته
 چکشی ۹- آوومتر ۱۰- فازمتر ۱۱- انبردست ۱۲- دم باریک
 ۱۳- سیم لخت کن ۱۴- پیچ گوشتی ۱۵- گچ رنگی روغنی.

مراحل نصب

- ۱- فن کویل را در محلی که قبلاً لوله کشی شده، قرار دهید و پشت فن کویل را به قرنیز دیوار مقابله بچسبانید.
- ۲- فن کویل را باز کنید و محل اتصال لوله کشی به کویل مسی و اتصال پریز برق به جعبه کلید سلکتوری الکتروموتور دستگاه را کنترل نمایید، به طوری که دقیقاً فضای خالی پایه های فن کویل در قسمت های مربوط به خود قرار گرفته باشند.
- ۳- قسمت لوله کشی فن کویل ها در سمت راست و یا سمت چپ قرار دارد. در صورت نیاز به جایه جایی، امکان تعویض کویل به سمت چپ یا بر عکس وجود دارد.
- ۴- نحوه قرار گیری لوله های فن کویل باید مانند شکل ۴ باشد. در غیر این صورت، اتصال لوله ها به کویل با مشکلات فراوانی مواجه خواهد شد.

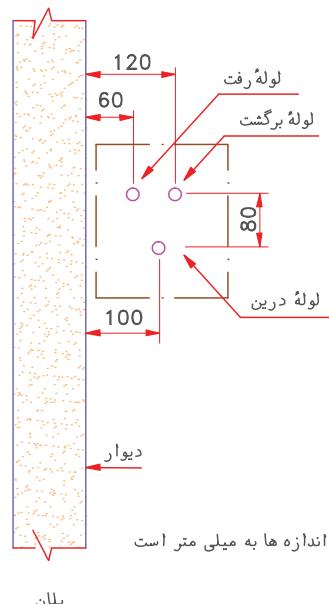

شکل ۴-۳- نحوه قرار گیری لوله های فن کویل

فاصله قابل توجهی داشته باشد (تقریباً نزدیک دیوار قرار گیرد) پس از عملیات لوله کشی بدنه دستگاه را به دیوار مجاور اتصال می دهند و سیم کشی های مربوط به آن را نیز (طبق دستور کار آن) اعمال می کنند، سپس جعبه محافظ را روی بدنه، در جای خود قرار می دهند.

فن کویل ها را به دو روش ممکن توان به شبکه لوله کشی ارتباط داد :

- ۱- با استفاده از شیر موتوری؛
 - ۲- بدون استفاده از شیر موتوری.
- در اتصال فن کویل با شیر موتوری دبی جریانی آب سرد یا گرم کنترل شده است، ولی در اتصال فن کویل بدون شیر برقی موتوری، هیچ گونه کنترلی روی دبی جریانی به کویل وجود ندارد.
- ۱-۳-۳- دستور کار شماره ۴- لوله کشی و نصب فن کویل با شیر سه راهه موتوری و بدون شیر وسایل و تجهیزات مورد نیاز : ۱- فن کویل ۲- لوله و وصاله های مسی ۳- سیم جوش نقره ۴- تنہ کار ۵- شیر فلکه ۶- مغزی ماسوره برنجی ۷- پیچ چوب و واشر آهنی ۸- رول پلاک ۹- ترمومترات دو فصلی ۱۰- شیر سه راهه موتوری ۱۱- دوشاخه استاندارد ۱۲- نوار چسب ۱۳- ترمیمان ۱۴- نوار تفلن ۱۵- خمیر

* اندازه ها به میلی متر است

۸- پس از اتمام ردیف «۷»، فن کویل را آب اندازی و کویل را هوایگری کنید، بعد از آن به لوله‌ها و اتصالات مسی و شیر فلکه‌ها و اتصالات نصب شده توجه کنید که نشستی نداشته باشند.

۹- محل هایی که کارخانه برای پیچ نمودن بدنه فن کویل به دیوار عقب یا پشت دستگاه تعیه نموده، علامت گذاری کنید و سپس با استن شیر فلکه‌های رفت و برگشت فن کویل، مهره‌های متصل شده به شیرها را با آچار فرانسه باز کنید؛

۱۰- اکنون فن کویل را از محل خود جدا کنید و محل های علامت گذاری شده روی دیوار را با استفاده از ماشین مته و مته الماسه سوراخ نمایید و پس از جاگذاری رول پلاک در داخل سوراخها مجدداً فن کویل را در جای خود قرار دهید و مهره‌های لوله مسی را به شیر فلکه طوری محکم نمایید که فن کویل به شکل تراز در جای خود قرار گیرد.

۱۱- با استفاده از پیچ چوب واشر فن کویل را با کمک پیچ گوشی به دیوار محکم بینید. فاز و نول کلید سلکتوری (سه دور) الکتروموتور فن کویل را به پریز پشت فن کویل وصل نمایید (شکل ۳-۵).

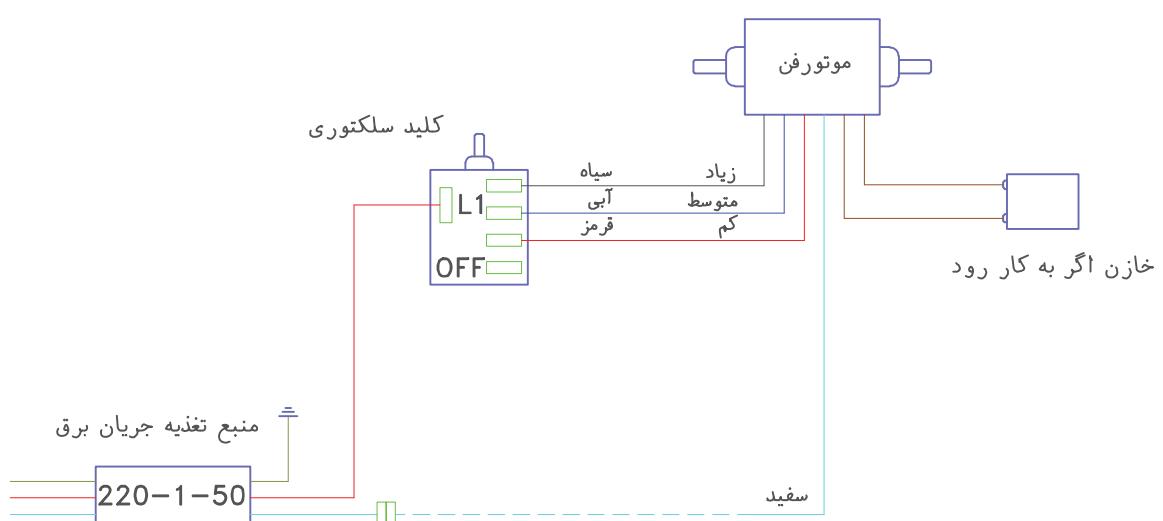
توجه داشته باشید در صورت وجود ترمومترات اتاقی، آن را در محل مناسب خود نصب کنید و سیم‌های برق ورودی به فن کویل را با آن سری نمایید (شکل ۳-۶).

۵- پس از بازکردن بوشن و دریوش لوله‌ها، شیر فلکه رفت و برگشت و بوشن لوله «درین»^۱ (تخلیه) را با استفاده از مواد آب بندی نصب نمایید. بر روی شیر فلکه‌ها ماسوره مغزی برنجی بینید.

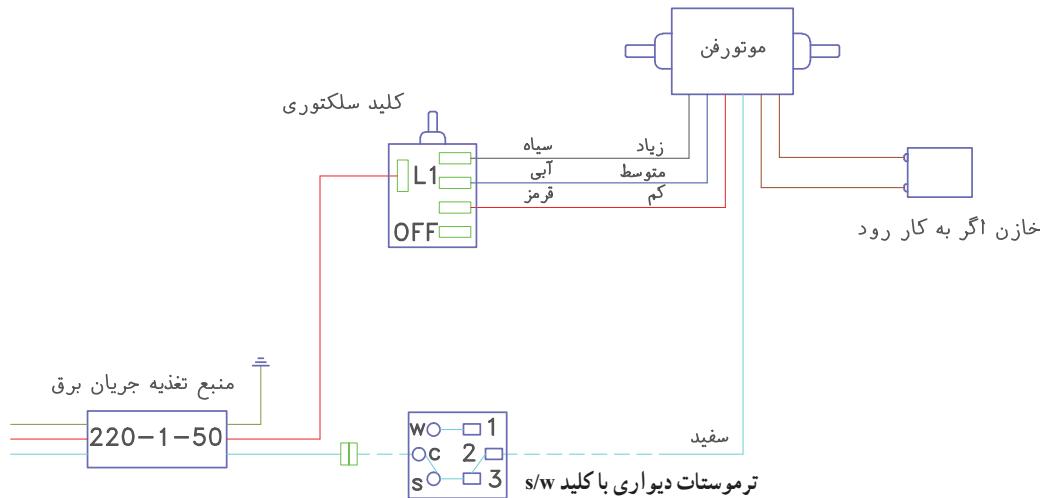
فن کویل را در جای خود قرار دهید، سپس فاصله شیر فلکه‌ها تا ابتدای ورودی و خروجی کویل را اندازه گیری و یادداشت کنید.

۶- براساس اندازه‌های به دست آمده، لوله‌های مسی را بیرید و پس از برقو و سنباده زدن، با استفاده از زانوی جوشی، لوله‌ها را از قسمت کویل طوری مونتاژ کنید که به ماسوره مغزی برنجی شیر فلکه‌ها برسید. در اینجا مهره برنجی کوئیک دار را به روی لوله مسی هدایت نمایید و سر لوله را با دستگاه پیچ کن مسی لاله کنید.

۷- لوله‌های مسی مونتاژ شده را به صورت نر و مادگی در داخل وصاله‌های مسی قرار دهید. با دستگاه اکسی استیلن و مفتول نقره محلهای اتصال را جوش کاری نمایید. در حین اجرای جوش کاری مواطعه باشید به کویل آسیب نرسد. پس از اتمام مراحل جوش کاری، مهره‌های لوله مسی را روی مغزی تبدیل، بالای شیر محکم کنید و پس از آن شیلنگ مخصوص تخلیه (درین) تشتک را داخل بوشن لوله تخلیه (درین) قرار دهید.

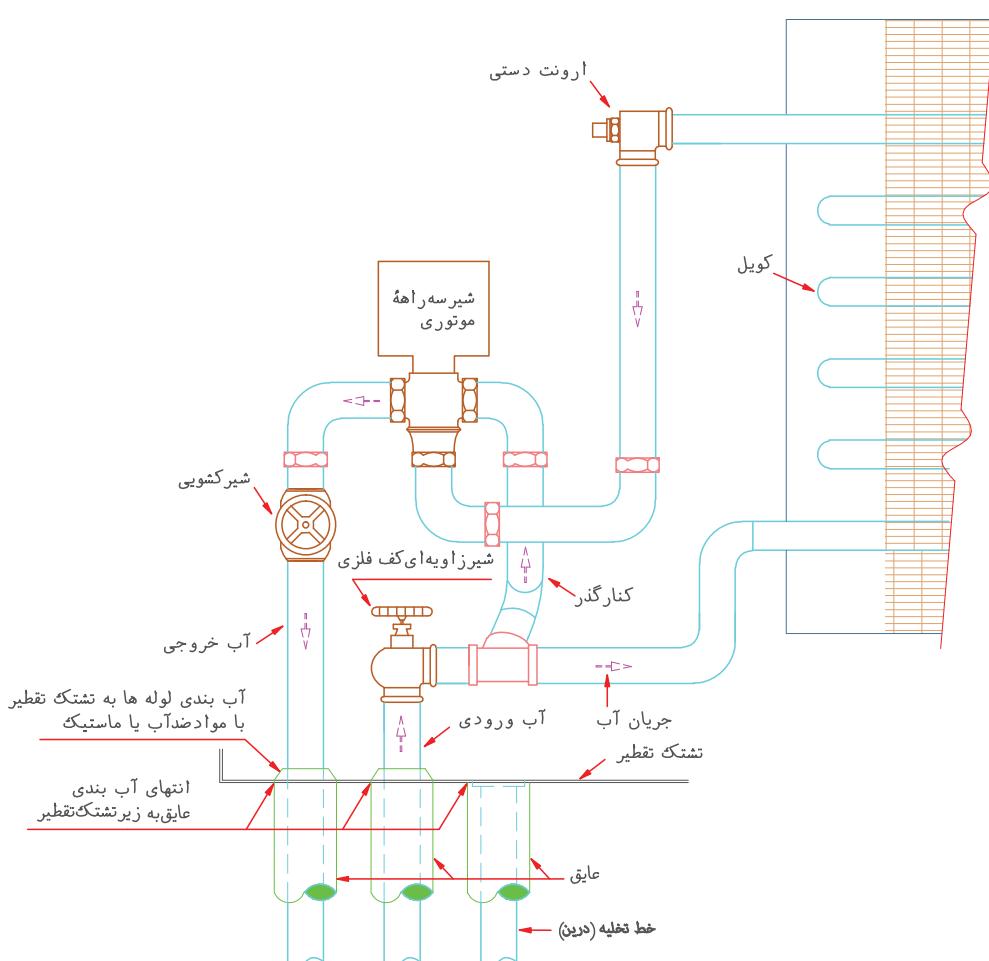
شکل ۳-۵- دیاگرام الکتریکی فن کویل «فن با کنترل دستی»

شکل ۶-۳- دیاگرام الکتریکی فن کویل «فن با کنترل ترمومتر دیواری»

هنگام جوش کاری لوله های مسی به تنہ شیر برقی، حتماً قسمت های الکتریکی (موتور) باز گردد و پس از اتمام جوش کاری و سرد شدن محل های جوش موتور شیر را روی بدنه مونتاژ کنید (شکل ۳-۷).

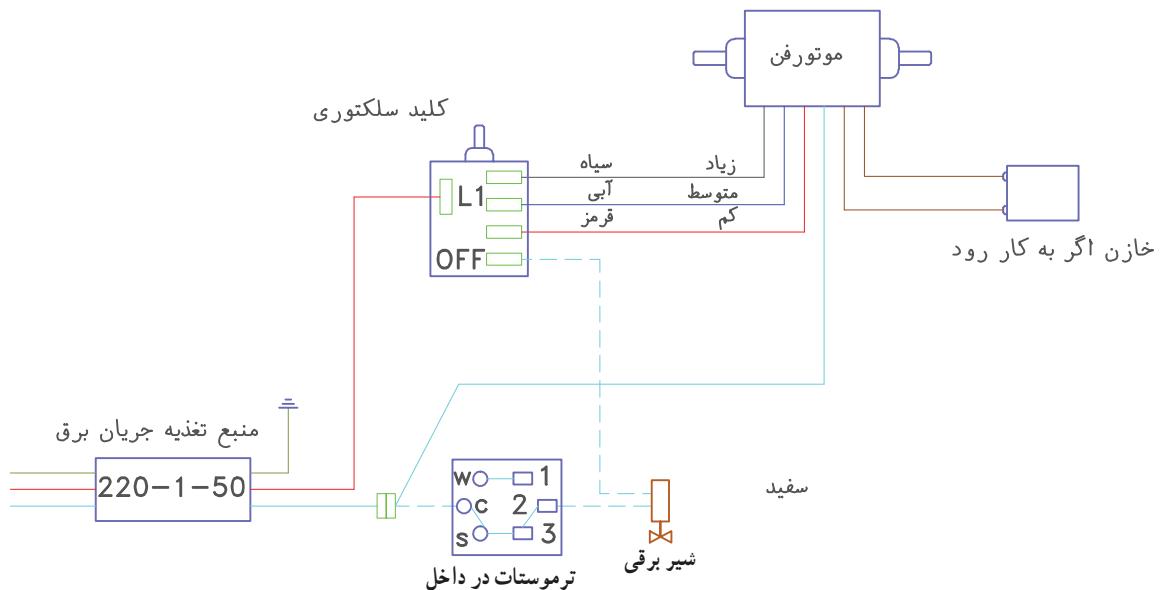
۱۲- اگر از شیر موتو ری سه راهی در مدار مکانیکی فن کویل استفاده کنیم، این شیر در مسیر لوله رفت و برگشت قرار می گیرد و در چنین حالتی به این مطلب کاملاً توجه نمایید که

شکل ۶-۳- اتصال شیر سه راهی موتو ری به فن کویل

پس از راه اندازی مدارهای برقی و مکانیکی، درستی عمل آنها را با آوومتر و دیگر وسایل، اندازه گیری و کنترل کنید.

۱۳- مدار ترمومترات اتاقی را طوری طراحی و نصب کنید که به شیر برقی فن کویل فرمان عبور یا قطع جریان آب به کویل را بدهد (شکل ۳-۸ مدار برقی فن کویل با شیر برقی). توجه کنید

شکل ۸-۳- دیاگرام الکتریکی فن کویل با شیر موتوری

سخنان بزرگان:

پنجاه درصد اراده، چهل و نه درصد امکانات و فقط یک درصد شانس، این فرمول موفقیت‌هاست.

در این سیستم از لوله‌های مسی استفاده می‌شده است.

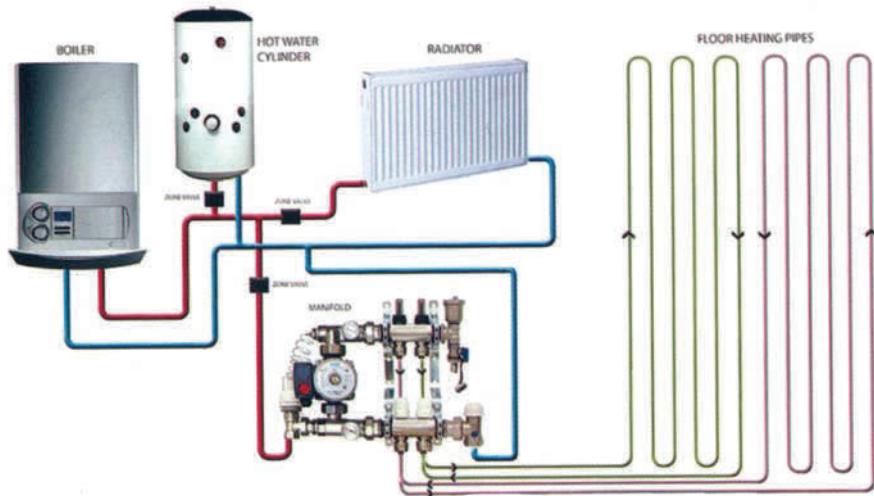
اخیراً استفاده از لوله تلفیقی پنج لایه PEX-AL-PEX را برجسته است.

در شکل ۳-۹ نمایی از سیستم گرمایش از کف را مشاهده

می‌کنید.

۴-۳- کف گرمایی

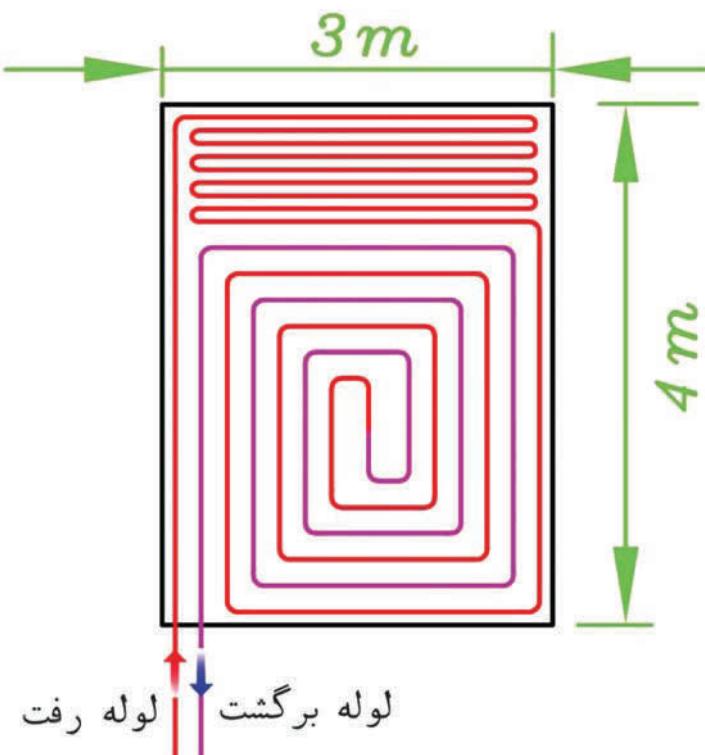
در سیستم گرمایش از کف، زیر کف اتاق از لوله‌هایی که آب گرمایش در آن جریان دارد پوشانیده می‌شود، انتقال انرژی از آب گرم به هوای اتاق بیشتر به صورت تابسی است. دمای متوسط آب جریانی ۴۰ تا ۴۵ درجه سلسیوس و حداقل دمای کف ۲۹ درجه سلسیوس می‌باشد.

شکل ۳-۹-نمایش سیستم گرمایش از کف

- ابزار مورد نیاز :**
- ۱- آچار فرانسه ۱۲"
 - ۲- چکش پلاستیکی
 - ۳- مازیک
 - ۴- چسب عایق کاری
 - ۵- کالیبر اتور (برقو) لوله های پلاستیکی
 - ۶- متر
- نکات اینمی**
- ۱- در محل انجام کار باید مواد آتش زا باشد زیرا عایق چسب خیلی سریع آتش می گیرند.
 - ۲- برای جلوگیری از هرگونه آسیب، بهتر است از کفشه هایی استفاده شود که تخت نرمی دارند.
 - ۳- از لباس کار استفاده کنید.
- نقشه اجرایی :** شکل ۱-۳-۱-۳- نقشه اجرایی لوله کشی سیستم گرماش از کف را نشان می دهد.

- ۱-۳-۴- دستور کار شماره ۵ - اجرای سیستم گرمایش از کف :**
- تجهیزات مورد نیاز**
- ۱- لوله ۱۶ میلی متری از جنس PEX-AL-PEX
 - ۲- فوم عایق کف (ترجیحاً از جنس پلی اتیلن) 12m^2
 - ۳- فنر خم کن لوله های پلمری
 - ۴- قیچی لوله بر
 - ۵- دستگاه گیره زن (بست خاردار زن)
 - ۶- بست خاردار لوله به مقدار لازم
 - ۷- نقشه سیستم گرمایش از کف محل مورد نظر
 - ۸- جعبه کلکتور 45×45 سانتی متر
 - ۹- کلکتور ۳ انشعباب (۲ عدد)
 - ۱۰- شیر $\frac{1}{2}$ اینچ (۶ عدد)
 - ۱۱- مهره ماسوره $\frac{1}{2}$ (۶ عدد)
 - ۱۲- فوم لوله ای ۱۶ میلی متری (۳ متر)
 - ۱۳- کف کاملاً مسطح

شکل ۱-۳-۱-۳- نقشه اجرایی

مراحل انجام کار :

۱- کف مورد نظر را به طور کامل چسب می زنیم (شکل

(۳-۱۱)

شکل ۳-۱۱- چسب زدن کف مسطح

۲- مطابق شکل ۳-۱۲ عایق را که معمولاً به صورت رول

است روی کف آغشته به چسب قرار می دهیم .

شکل ۳-۱۲

۳- عایق پیرامونی را که از جنس همان عایق کف است به می چسبانیم. (شکل ۳-۱۳) عرض ۸ تا ۱۰ سانتی متر باید و با زدن چسب به پشت آن، به دیوار

شکل ۳-۱۳- عایق کاری پیرامونی

۴- نقشه تهیه شده جهت اجرا بر روی عایق توسط مجری تمامی لوله ها از دیواره ۱۰ سانتی متر می باشد.
با مازیک علامت گذاری می شود.
عرض باند متراکم که به صورت مارپیچی با فواصل ۱۰ سانتی متر است ۱ متر می باشد. (شکل ۳-۱۴).
طول لوله ۱۶ با احتساب لوله عمودی ورودی به کلکتور ۷۰ مترو فاصله بین لوله ها در مدار حلقه ای ۲۰ سانتی متر و فاصله

شکل ۳-۱۴- پیاده کردن نقشه روی کف

۵- لوله‌ها را از سمت کلکتور بر روی محل‌های خط‌کشی شده روی عایق کف قرار می‌دهیم (شکل ۳-۱۵).

شکل ۳-۱۵- خوابانیدن لوله

۶- لوله‌ها را با بست روی کف محکم می‌کنیم (شکل ۳-۱۶).

شکل ۳-۱۶- بست زدن لوله‌ها

۷- با استفاده از فنر خم کن، خم های لازم را ایجاد می کنیم

(شکل ۳-۱۷)

شکل ۳-۱۷- چگونگی خم کردن لوله

شکل ۳-۱۸ لوله کشی انجام شده را نشان می دهد.

(الف)

(ب)

شکل ۳-۱۸- کف گرمایی اجرا شده

۸- سر لوله ها را به کلکتور اتصال می دهیم (شکل ۳-۱۹).

شکل ۳-۱۹- اتصال سر لوله ها به کلکتور

۹- پس از اتصال لوله ها به کلکتور، به انجام آزمایش ۱۵ بار و در مدت ۲ ساعت و با آب انجام خواهد گرفت. (شکل ۳-۲۰ آب بندی لوله کشی اقدام می شود که آزمایش آب بندی در فشار)

شکل ۳-۲۰- آزمایش آب بندی لوله کشی

۱۰- پس از انجام آزمایش آب بندی روی لوله هارا با ملات شده به ضخامت ۳ تا ۵ سانتی متر می پوشانیم (شکل ۳-۲۱).
تهیه شده از ۳° درصد سیمان و ۷° درصد ماسه ریز دوبار شسته

شکل ۳-۲۱- پوشاندن لوله ها

وجدان کاری

خاطرات تلخ و شیرین یک مشتری

۱— خاطرهٔ خوبی از تعمیرکاری فنی و تأسیساتی منزل خود، در سال گذشته، ندارم. زیرا وقتی از یک نفر برای تعویض رادیاتور یکی از اتاق‌ها دعوت کرده بودم، پس از تعویض رادیاتور، مجبور شدم اتاق را مجدد آرنگ‌آمیزی و نقاشی کنم. برای اینکه مجری محترم که عمل تعویض رادیاتور را پذیرفته بود، بدون توجه به اطراف و بدون احساس مسئولیت نسبت به صاحب کار، دست‌های خود را که چرب و کثیف شده بود روی دیوار کشیده و اطراف محیط کار را خراب کرده بود.

حال که با آمدن نعمت گاز طبیعی به محل، تصمیم گرفته‌ام برای لوله‌کشی گاز منزل اقدام کنم، نگران هستم. زیرا، با توجه به حجم کار جوش کاری و سوراخ کاری دیوارها و سقف‌ها، باید پس از اتمام کار لوله‌کشی یک کار مفصل بنایی و نقاشی را نیز داشته باشیم. اما این چنین نشد.

۲— امسال، پس از شروع کار لوله‌کشی، با مشاهده کارهای این استاد، دلم آرام گرفت و از پیشرفت و نحوه کار خیلی راضی شدم. در اینجا دو نمونه از کارها و احساس مسئولیت او را نسبت به صاحب کار، برایتان تعریف می‌کنم. در کار سوراخ کاری دیوارها و سقف برای عبور لوله دقت می‌کرد که کوچک‌ترین خرابی و آسیبی به بار نیاید. زیرا سوراخ کاری‌ها توسط ماشین مته و با استفاده از مته‌هایی به قطر خارجی غلاف لوله صورت می‌گرفت و برای به حداقل رساندن خرابی ناشی از سوراخ کاری، با اندازه‌گیری دقیق محل عبور لوله، سوراخ کاری را از دو طرف دیوار اعمال می‌کرد. همچنین بیشتر جوش کاری‌ها را به بیرون ساختمان کشانده بود و برای اتصال نهایی آنها در

داخل از حداقل جوش‌های ثابت استفاده می‌کرد و در موقع جوش کاری با چسباندن روزنامه خیس در اطراف محل جوش کاری، از سوختن و خراب شدن رنگ یا کاغذ دیواری و سرامیک و شیشه جلوگیری به عمل می‌آورد. در پایان کار جوش کاری گاز منزل، به وجودان کاری و دقت و استادی و توانایی او آفرین گفتم و به همه همسایگان و دوستان توصیه کردم هرگونه عملیات جوشکاری خود را به ایشان سفارش دهند و این چنین تلخی خاطرهٔ قبلی از یادم رفت و به شیرینی تبدیل شد.

راه اندازی سیستم حرارت مرکزی با آب گرم

پس از پایان این فصل از هنر جو انتظار می‌رود:

- ۱- شیوه و مراحل کار آب اندازی سیستم لوله کشی حرارت مرکزی را شرح دهد؛
- ۲- با استفاده از دستور کار، سیستم لوله کشی حرارت مرکزی را آب اندازی نماید؛
- ۳- نحوه اتصال لوله رابط دیگر به دودکش عمودی ساختمان را توضیح دهد؛
- ۴- با استفاده از دستور، لوله رابط دیگر را به دودکش عمودی ساختمان متصل نماید؛
- ۵- نحوه راه اندازی الکتروپمپ سیستم حرارت مرکزی را توضیح دهد؛
- ۶- روش راه اندازی مشعل را شرح دهد؛
- ۷- با استفاده از دستور کار، مشعل را راه اندازی نماید؛
- ۸- با استفاده از دستور کار، کنترل‌ها را تنظیم و آزمایش نماید.

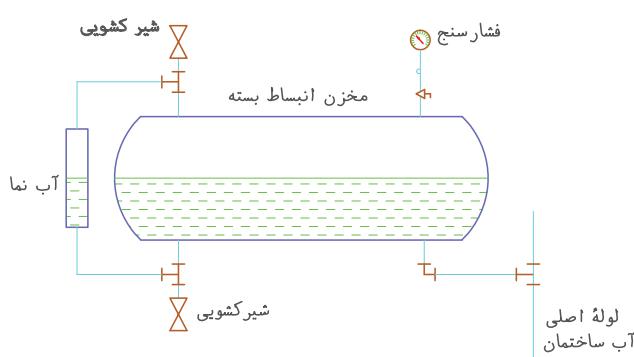
۴- راه اندازی سیستم حرارت مرکزی

در تأسیساتی که دارای مخزن انبساط بسته‌اند (شکل

۱-۴- آب اندازی سیستم

۱-۴)، برای ورود آب تغذیه به سیستم معمولاً از شیر «فشارشکن» استفاده می‌شود تا فشار آب ورودی را کاهش دهد و آن را به حد فشار کار سیستم برساند (شکل ۲-۴). شیر بشقابی (کف فلزی) تأمین می‌شود.

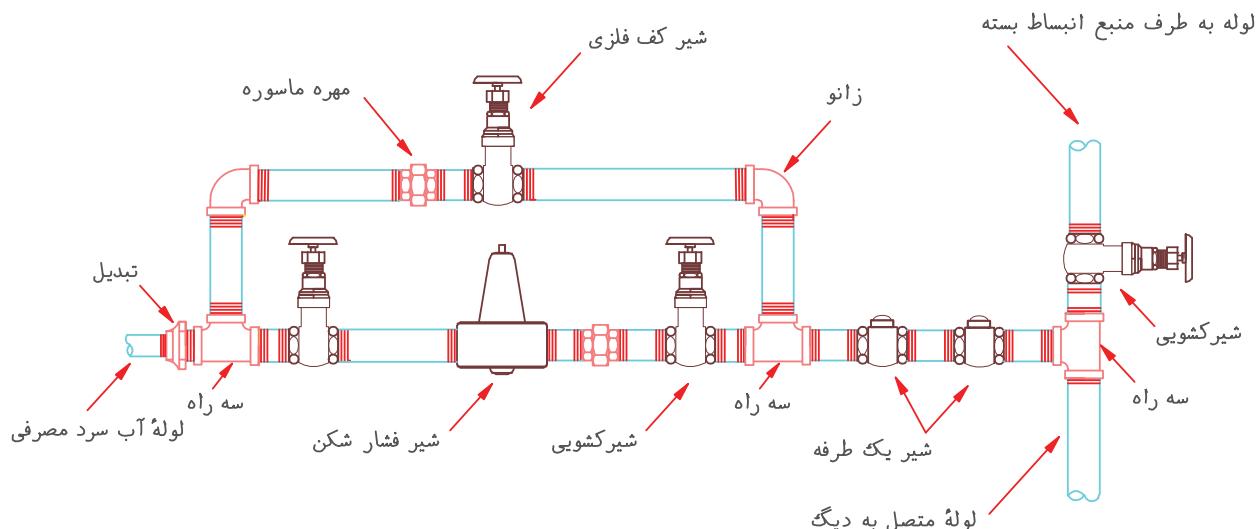
در یک سیستم حرارت مرکزی با آب گرم، که مجهز به مخزن انبساط باز است، تغذیه آب کل سیستم از طریق مخزن انبساط تأمین می‌شود. به این صورت که مخزن انبساط باز در بالاترین نقطه سیستم (بالاتر از بالاترین دستگاه پخش کننده حرارت) واقع می‌شود و شبکه آب شهر از طریق یک عدد «شیر شناور» به مخزن انبساط باز وصل می‌شود و مخزن انبساط، بسته به نوع لوله کشی (تک لوله یا دو لوله‌ای)، به سیستم حرارت مرکزی ارتباط دارد و از طریق لوله برگشت در مخازن دو لوله‌ای و از طریق تک لوله در مخازن تک لوله‌ای تغذیه می‌شود و کسری آب تأمین می‌گردد. علاوه بر شیر شناور، یک لوله دیگر به نام «لوله سریع پرکن» از شبکه شهری به مخزن انبساط وصل می‌شود تا در مرحله اول، تغذیه سیستم سریع‌تر صورت گیرد.

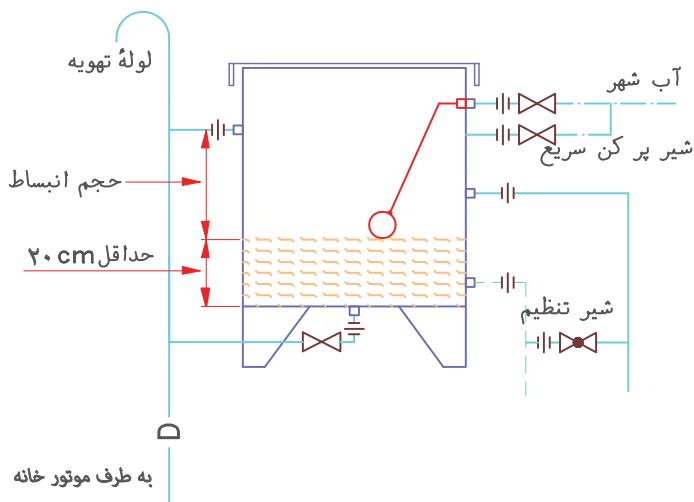
شکل ۱-۴- مخزن انبساط بسته و اتصالات مربوط به آن

اتصالات نشان می‌دهد. در این شکل، اتصال آب شهر به وسیلهٔ شیر شناور و شیر پرکن سریع، لوله تهویه، لوله سریز، لوله تخلیه، و دو عدد لوله رفت و برگشت آب دیگ، دیده می‌شود.

موازی شده با شیر فشارشکن، به عنوان شیر سریع پرکن در نظر گرفته شده است، که در تأسیسات کوچک می‌توان از آن صرف نظر کرد. شکل ۴-۳ نمای یک دستگاه مخزن انبساط باز را با تمام

شکل ۴-۲ - نحوه اتصال آب شهر به مخزن انبساط بسته

شکل ۴-۳ - مخزن انبساط باز

برای پرکردن سیستم‌های باز (مجهز به مخازن انبساط باز) با آب شهر، از طریق شیر شناوری (نصب شده در مخزن انبساط) و در صورت نیاز، به اضافه لوله سریع پرکن، اقدام می‌شود. برای اینکه آب شهر وارد سیستم حرارت مرکزی شود، باید هوای داخل سیستم خارج گردد و آب جای گزین هوا شود. با بازگذاشتن

در سیستم‌هایی که مجهز به مخازن انبساط بسته‌اند لوله تغذیه آب سرد (آب شهر) از طریق لوله برگشت شوفاژ قبل از اتصال به دیگ است. با این عمل آب شهر پس از مخلوط شدن با آب برگشت، وارد سیستم می‌شود. البته در این حالت، نصب شیر فشارشکن لازم است.

۶- در تأسیسات با مخزن انبساط بسته، لوله آب سرد مصرفی (همراه با شیر فلکه و شیر فشارشکن و مانومتر و ملحقات مورد نیاز، (مطابق شکل ۲-۴)، به لوله برگشت دیگ نصب شده است. شیر فلکه پرکن را باز کنید و با توجه به فشار کار سیستم و رؤیت فشار مانومتر، شیر فشارشکن را تنظیم کنید.

۷- در هنگام آب اندازی تأسیسات حرارتی، مخصوصاً در ساختمان‌های بزرگ، برای سهولت در کار، آب اندازی را از طریق لوله پرکن سریع اجرا کنید و پس از آن شیرشناور یا شیر فشارشکن مخزن انبساط را تنظیم کنید.

۱-۴- دستور کار شماره ۲- راه اندازی الکتروپمپ خطی
ابزار و وسایل مورد نیاز : ۱- آوومترانبری ۲- فاز متر ۳- روغن دان ۴- آچار تخت ۵- آچار فرانسه.

مراحل کار

۱- مشخصات فنی الکتریکی و مکانیکی پمپ، نظری اختلاف پتانسیل، شدت جریان راه اندازی، شدت جریان نامی و هد پمپ را از روی دفترچه راهنمای دستگاه یا پلاک مشخصات الکترو پمپ، یادداشت کنید.

۲- از وجود آب در داخل شبکه لوله کشی سیستم حرارتی مرکزی مطمئن شوید و از محل‌های پیش‌بینی شده، هوایگری سیستم را اجرا کنید.

۳- شیر فلکه‌های خط «مکش» و «رانش» پمپ را باز کنید. شیر فلکه خط «بای پاس» باید بسته باشد.

۴- آوومتر را برای اندازه‌گیری اختلاف پتانسیل تنظیم نمایید. سپس ولتاژ موجود در تابلوی برق را اندازه‌گیری کنید. ولتاژ اندازه‌گیری شده را با ولتاژ پمپ مقایسه کنید. این دو عدد باید با هم برابر باشد. در صورت اختلاف این دو عدد با یکدیگر، از روشن کردن پمپ خودداری نمایید؛

۵- آوومتر را برای اندازه‌گیری شدت جریان الکتروپمپ، بر روی رنج مناسب، تنظیم کنید. یکی از سیم‌های فاز یا نول الکتروپمپ را از میان حلقه آمپر متر انبری عبور دهید. کلید پمپ را در حالت روشن قرار دهید و بالا فاصله شدت جریان راه اندازی

شیرهای هوایگری، آب شهر به سرعت داخل سیستم می‌شود و هوای داخل لوله‌ها و دستگاه‌ها از این شیرها بیرون می‌رود. دقت کنید که خارج کردن هوای از تمام مسیرها و رادیاتورها الزامی است. اگر یکی از مسیرها یا رادیاتورها هوایگری نشود، گردش آب و پرشدن سیستم به هیچ وجه عملی نخواهد شد.

لازم به یادآوری است که در هنگام برکدن سیستم و خالی کردن هوای داخل لوله‌ها و رادیاتورها، نباید پمپ سیر کولاسیون روشن باشد.

۱-۱-۴- دستور کار شماره ۱- آب اندازی سیستم حرارت مرکزی

ابزار مورد نیاز : ۱- آچار فرانسه ۲- آچار آلن ۳- انواع پیچ گوشتی ۴- انبردست ۵- دم باریک ۶- آچار شیر هوایگری ۷- آچار شلاقی کوچک.

مراحل کار : در زیر، مراحل کار آب اندازی را در سیستم

لوله کشی یک ساختمان کوچک ملاحظه می‌کنید :

۱- شیر فلکه ورودی آب سرد شهر به مخزن دوجداره یا کویلی را باز کنید. از طریق حرکت دادن اهرم شیر اطمینان و مشاهده خروج آب از آن، از پرشدن مخزن، اطمینان حاصل نمایید.

۲- کلیه شیرهای تخلیه سیستم را بیندید و شیر فلکه ورودی آب شهر به مخزن انبساط را باز کنید.

۳- تمام شیر فلکه‌های رفت و برگشت واحدهای مصرف کننده و شیر زانوقفلی رادیاتور را باز کنید.

۴- اکنون آب ورودی به مخزن، از طریق لوله برگشت انبساط، وارد دیگ موتورخانه می‌شود. سپس لوله برگشت به دیگ، لوله رفت دیگ، کلکتورها، لوله‌های بالای کلکتورها و مخازن آب گرم به ترتیب پر می‌شوند. مخزن آب گرم را هوایگری کنید.

۵- هم‌زمان با پرشدن دستگاه‌های موتورخانه، آب از طریق لوله‌های رفت و برگشت به طرف رادیاتور و دیگر دستگاه‌های پخش کننده گرما حرکت می‌کند. برای سهولت در کار، طبقه به طبقه شیرهای هوایگری رادیاتورها را باز کنید تا هوای سیستم کاملاً تخلیه شود. پس از جای گزین شدن آب در مدار لوله کشی، شیرهای هوایگری را بیندید.

دیگ، وجود دودکش مناسب و نصب صحیح آن ضروری است. دودکش باید کاملاً مستقل باشد و در مسیر آن هیچ گونه انشعاب فرعی، برای اتصال دستگاههای دیگر، پیش‌بینی نگردد. شکل‌های ۴-۴ طریق اتصال دودکش را نشان می‌دهند. در این دو طریق، دودکش به قسمت‌های بالای دیگ اتصال دارد و به وسیله دودکش فلزی به دودکش اصلی مربوط می‌گردد.

توجه به این نکته ضروری است که انتهای دودکش در پشت بام، باید بالاتر از سطح مانع قرار گیرد و قسمت‌های داخلی آن در تمام مسیر، در حدامکان، باید صاف باشد، همچنین در انتهای آن کلاهکی برای جلوگیری از ریزش باران و برف و تأثیر وزش باد نصب گردد.

با توجه به شکل ۴-۵، لازم است محل دهانه خروجی دودکش در هوای آزاد و در جریان باد باشد و در پناه ساختمان دیگری نباشد. همچنین دهانه خروجی باید دست کم یک متر از بالاترین نقطه‌ای از بام که دودکش از آن خارج می‌شود، بالاتر باشد. این دهانه باید از هر نقطه ساختمان (در شعاع «۳» متر از دودکش) دست کم «۶۰°» سانتی متر بالاتر قرار گیرد. در شکل ۴-۶ نیز، نحوه نصب صحیح و غلط لوله رابطه به دودکش اصلی، نشان داده شده است.

دستگاه را از روی آمپر متر بخوانید. با دور گرفتن الکتروپمپ، شدت جریان کاهش می‌یابد. در این مرحله نیز شدت جریان دستگاه را بخوانید. شدت جریان‌هایی را که از روی آمپر متر خوانده‌اید، با اعداد ردیف «۱» مقایسه کنید. این اعداد باید با یکدیگر متناسب باشند. در غیر این صورت پمپ را خاموش کنید.

۶- فشار مکش و رانش پمپ را از روی فشارسنجها بخوانید. در صورت وجود شیر سماوری قبل از فشارسنج، با باز کردن این شیر فشار را بخوانید. اختلاف بین فشار رانش و فشار مکش، باید برابر هد پمپ باشد.

۷- الکتروپمپ را در زمان کار از نظر لرزش و صدای غیرعادی کنترل کنید.

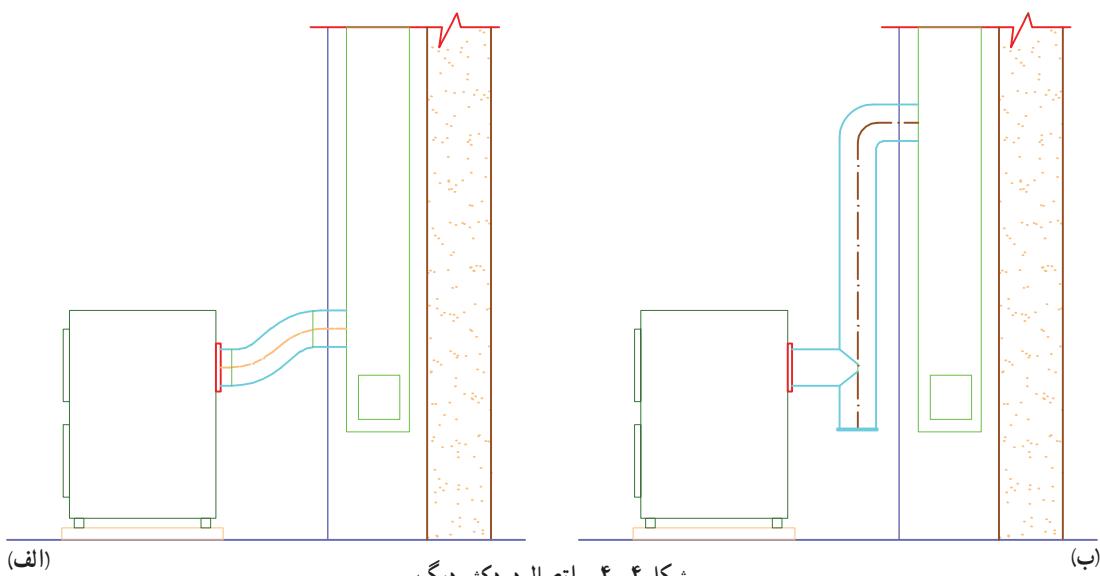
تذکر ۱ : در صورت وجود اشکال در هر مورد، با نظر هنرآموز کارگاه به بررسی و یافتن علت عیب بپردازید.

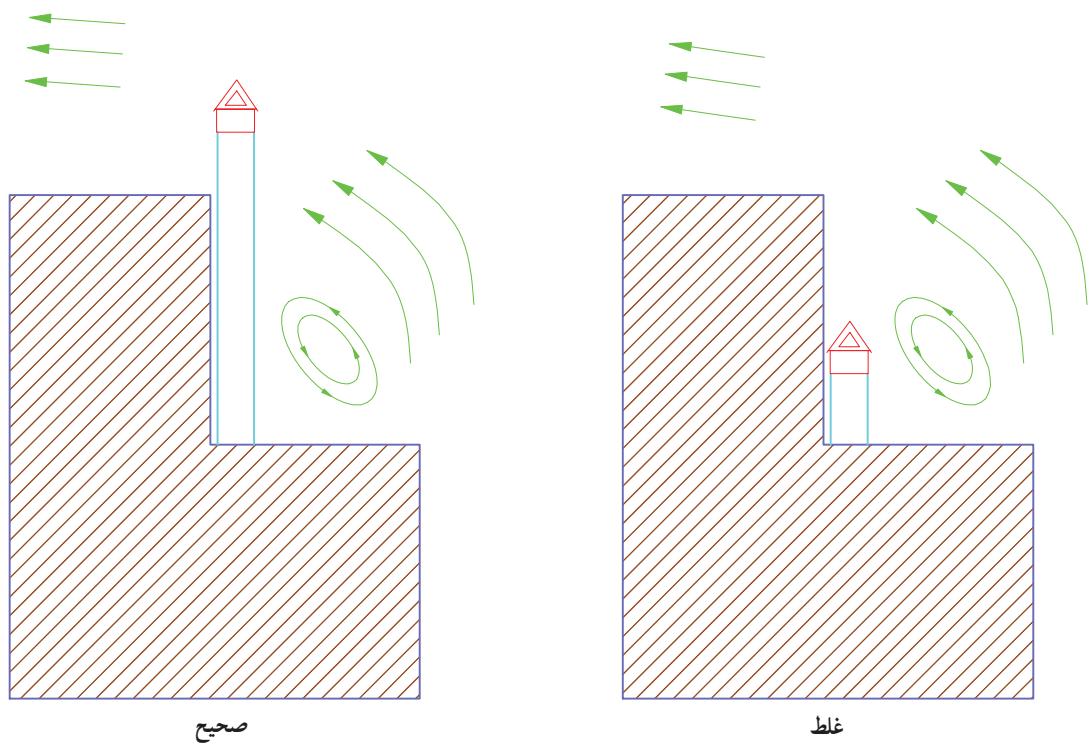
تذکر ۲ : روغن کاری دستگاه را براساس دستور کار سازنده پمپ در فواصل زمانی معین و با روغن یا گریس مناسب اعمال کنید.

تذکر ۳ : در این قسمت فرض بر این است که الکتروپمپ خطی سالم در مدار آب بندی و به طرز صحیح نصب شده و اتصالات الکتریکی آن نیز اجرا شده است.

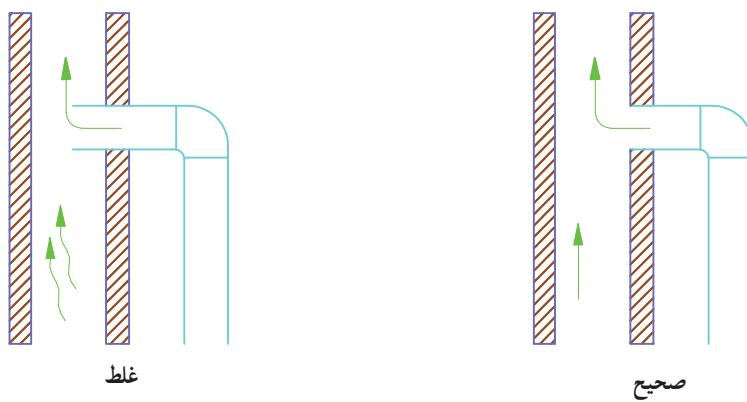
۲-۴- دودکش

برای خارج نمودن دود و گازهای مضر حاصل از احتراق از

شکل ۴-۵ - محل دهانه خروجی دودکش

شکل ۴-۶ - نحوه اتصال رابط به دودکش اصلی

نحوه کار در مشعل‌های سوخت مایع به این صورت است

که ابتدا، سوخت به وسیله پمپ مشعل از مخزن به مشعل هدایت می‌گردد و سرعت و فشارش زیاد می‌شود. این سوخت تحت فشار از نازل (که در جلوی مشعل واقع شده) به صورت پودر خارج می‌شود. در اثر اختلاط این سوخت و هوایی که به وسیله انتیلاتور مشعل به قسمت جلوی مشعل رانده می‌شود، عمل احتراق صورت

۴-۳ - مشعل‌ها
تولید گرما در دیگ‌ها به وسیله مشعل صورت می‌گیرد. در مناطقی که دسترسی به گاز آسان باشد، از مشعل‌های گازی استفاده می‌شود.

عمده‌ترین سوخت مایع، گازوئیل است که دارای قدرت حرارتی «۱۰۰۰۰۰» کیلوکالری به ازای هر کیلوگرم است.

۲- تانک گازوئیلی اصلی یا روزانه گازوئیل را بازدید کنید و از وجود گازوئیل، مطمئن باشید. پس از اطمینان از تمیز بودن فیلتر گازوئیل، شیر فلکه قبل از مشعل را باز کنید.

۳- وجود برق را کنترل نمایید و اختلاف پتانسیل آن را به وسیله آوومتر اندازه گیری کنید. عدد خوانده شده را با ولتاژ مورد نیاز مشعل مقایسه نمایید. دو عدد باید با یکدیگر برابر باشند.

۴- رله مشعل را بر روی پایه رله نصب کنید. درجه آکوستات مستغرق را بر روی درجه حرارت مناسب تنظیم کنید.

۵- آوومتر را برای اندازه گیری شدت جریان مشعل تنظیم کنید. یکی از سیم های فاز یا نول مشعل را از بین حلقه آمپر متر انبری عبور دهید. کلید مشعل را از تابلوی برق موتورخانه در حالت وصل قرار دهید. در صورت روشن شدن چراغ ریست^۱ مشعل، دکمه ریست آن را فشار دهید. در این زمان مشعل شروع به کار می کند. شدت جریان مشعل را از روی آمپر متر بخوانید و با شدت جریان نامی دستگاه مقایسه کنید. در صورت زیاد بودن شدت جریان، از ادامه کار مشعل جلوگیری کنید.

با شروع کار مشعل، هوا به وسیله «ونتیلاتور» با فشار به داخل محفظه احتراق فرستاده می شود. پمپ گازوئیل نیز گازوئیل را به شیر برقی می رساند. بعد از چند ثانیه به وسیله فرمان رله، ترانس جرقه در مدار قرار می گیرد و جرقه را بین الکترودهای جرقه ایجاد می کند. در این لحظه شیر برقی نیز باز می شود. گازوئیل پس از عبور از نازل به داخل محفظه احتراق پاشیده می شود. هم اکنون مثلث احتراق کامل می شود و شعله ایجاد می گردد.

اگر گازوئیل به داخل محفظه احتراق پاشیده نشود، باید از محلی که بر روی پمپ گازوئیل تعییه شده است به هوای گیری خط گازوئیل اقدام کنیم.

۶- بعد از تشکیل شعله، باید آن را تنظیم کنیم. این عمل با تنظیم فشار گازوئیل و تنظیم میزان هوای ورودی به محفظه احتراق انجام می شود. فشار گازوئیل را به وسیله پیچ تنظیم پمپ گازوئیل و میزان هوا را به وسیله دمپر ورود هوا به مشعل می توان تنظیم کرد.

می گیرد و به وسیله شعله پخش کن (با جهت و حرکت مناسب) داخل دیگ را گرم می کند. جرقه اولیه به وسیله دو الکترود، که جلوی نازل نصب شده اند، تولید می گردد. فاصله بین دو الکترود (۳) تا (۴) میلی متر و فاصله جرقه زن تا نازل (۶) میلی متر است.

مشعل ها عموماً یک دستگاه کنترل خودکار (رله خودکار) دارند که زمان جرقه و جریان سوخت و کلاً سیکل کار مشعل را تنظیم می نماید. اگر سوخت از نازل خارج شود، ولی عمل احتراق صورت نگیرد و یا اینکه شعله تنظیم نباشد و دود زیادی تولید گردد، چشم الکترونیک (در مشعل تعییه گردیده است) به رله خودکار فرمان قطع می دهد و مشعل را خاموش می کند.

نازل ها با توجه به ظرفیت مشعل انتخاب می شوند و از ظرفیت کم (GPH) (۰/۵) (۰/۰) (گالن در ساعت) تا ظرفیت متوسط (GPH) (۱۰) و ظرفیت های زیاد ساخته می شوند.

مسئله دیگر در انتخاب نازل زاویه پاشیدن سوخت است. نازل دارای درجات (۳۰)، (۴۵)، (۶۰) و (۷۵) است. هرچه طول دیگ بیشتر باشد، نازل با زاویه کمتر نصب می گردد. در دیگ های با طول کم، از زاویه های (۶۰ و ۷۵) استفاده می شود.

در انتهای مشعل، پره های مشعله پخش کن وجود دارند که هوا و سوخت را دوران می دهند و به صورت مخروط درمی آورند. شعله خوب زرد رنگ است و در انتهای شکل مخروط درمی آید.

۱-۴-۳-۱- دستور کار شماره ۳ - راه اندازی مشعل گازوئیل

ابزار و وسایل مورد نیاز : ۱- آوومتر انبری ۲- فاز متر ۳- آچار دو سر تخت ۴- آچار فرانسه ۵- آچار آلن
مراحل کار

۱- از وجود آب در داخل پره های دیگ و شبکه لوله کشی سیستم حرارت مرکزی مطمئن شوید و از محل های پیش بینی شده، سیستم را هوای گیری کنید و از باز بودن شیر فلکه هایی که باید باز باشند، مطمئن شوید. سپس الکتروپمپ سیرکولاטור را روشن کنید.

پس از اتمام نصب و راه اندازی، اتصالات و قطعات مختلف مربوط به عبور گاز را از نظر نشست کردن گاز با صابون امتحان کنید.

شکل ۷-۴—روشن کردن یک نوع مشعل

شکل ۸-۴—راه اندازی جرقه مشعل

تذکر ۱ : برای اجرای این کار فرض شده است که یک دستگاه مشعل گازوئیلی سالم، که سیم کشی آن به طور صحیح انجام شده، بر روی دیگ موتورخانه آماده به کار، به طور صحیح نصب شده است.

تذکر ۲ : در صورت کار نکردن مشعل و یا هر اشکال دیگر، با نظر هنرآموز کارگاه و با استفاده از جدول های عیب یابی، می توانید به رفع عیب از دستگاه پیردازید.

۴-۳-۲—دستور کار شماره ۴—روشن کردن مشعل گازی اتمسفریک^۱ : نخست شیر انشعاب گاز را باز کنید و آکوستات دیگ را روی درجه حرارت مناسب قرار دهید. سپس دگمه سفید رنگ را مطابق شکل ۷-۴ به طرف پایین فشار دهید تا جریان گاز پیلوت برقرار شود و جرقه زن الکتریکی پیلوت را روشن کند. بعد از روشن شدن پیلوت، دگمه سفید را به مدت ۳۰ ثانیه به همان حالت نگه دارید تا شعله پیلوت ثابت شود، سپس دگمه را رها کنید. باید دانست که در این مرحله ممکن است به دلیل وجود هوا در مسیر گاز پیلوت، جرقه زن قادر به روشن نمودن شعله پیلوت نشود و پس از ۳ ثانیه به جرقه زنی خاتمه دهد؛ در این صورت برای تولید جرقه مجدد دگمه راه اندازی رله جرقه را به داخل فشار دهید (شکل ۸-۴).

تذکر : اگر شعله پیلوت تشکیل نشد حدود ۳ دقیقه منتظر بمانید و عمل روشن کردن پیلوت را دوباره تکرار کنید.

سخنان بزرگان:

وقتی چشمت به سازمانی بزرگ می خورد، باید بدانی که زمانی شخصی تصمیم شجاعانه ای گرفته است.

۱—روش بیان شده مربوط به یک نوع از مشعل های اتمسفریک است.

آموزش‌های غیرفنی

دقت در کار

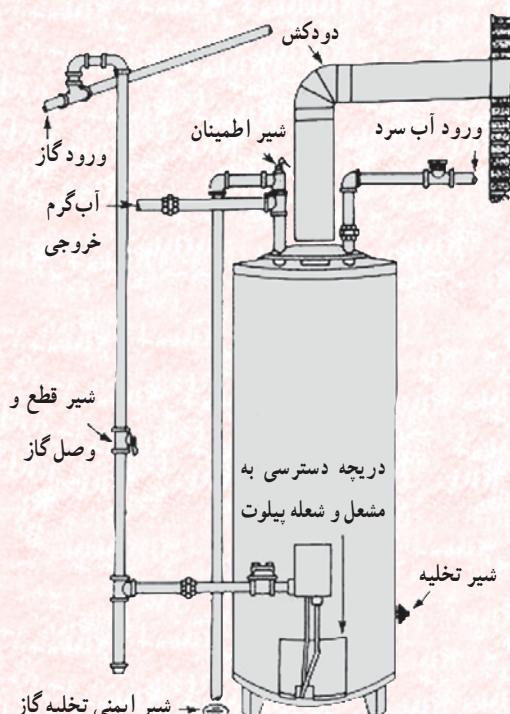
چند روز پیش، به دنبال گزارش رسیده به اداره آتش‌نشانی؛ مأمورین به محل اعزام شدند. گزارش درباره بیهوش شدن ساکنان یک واحد مسکونی تازه ساز در اثر تنفس گاز منواکسید کربن بود. مأمورین، پس از تخلیه ساکنان از واحد مسکونی، به بررسی مسئله پرداختند.

در این ساختمان در هر طبقه یک آب گرم کن گازسوز مخزن دار قرار داشت که گاز و دود حاصل از احتراق آن به وسیله یک دودکش فلزی افقی به دودکش عمودی و از طریق آن به هوای بیرون خارج می‌شد. همه طبقات به دستگاه کشف گاز CO مجهز بودند. اما دستگاه طبقه سوم، که حادثه در آن روی داده بود، به علت خرابی مشکل آفرین شده بود.

علت حادثه این بود که لوله افقی دودکش (قبل از اتصال به لوله قائم دیوار، ضمن طولانی^۱ بودن، فاقد هرگونه آویز و بستی برای نگهداری بوده و در نتیجه شب آن معکوس شده است. از طرفی دهانه دودکش از

پشت بام نیز فاقد کلاهک مخصوص بوده است و برف و باران به آسانی وارد دودکش می‌شده و همین تجمع آب در پایین دودکش (که در این مورد به ۲ لیتر رسیده بود) موجب مسدود شدن لوله افقی دودکش و جبس گازهای حاصل از سوختن در داخل آب گرمکن شده و سپس وارد فضای مسکونی گردیده است.

این حادثه نشان می‌دهد که سهل انگاری‌های نسبتاً کم اهمیت تا چه حد توانسته خطرناک باشد. از جمله بست نزدن به دودکش افقی، که باعث شب معکوس آن شده است و دیگر قرار ندادن کلاهک بر روی انتهای دودکش قائم و سوم اینکه در نصب لوله قائم اصول فنی^۲ رعایت نشده است.

شکل ۹-۴- آب گرمکن گاز سوز

نتیجه‌گیری

اصول فنی مربوط به کار را هرچند کم اهمیت باشد و ظاهراً مشکلی را ایجاد ننماید، حتماً رعایت کنیم.

۱- طول لوله افقی دودکش حتی الامکان باید کوتاه باشد.

۲- جهت اطلاع از اصول فنی دودکش‌ها به کتاب تأسیسات حرارتی مراجعه نمایید.